

Dyrlægevidenskaben at bestille, men jeg tror ikke, vi særlig skulde holde os til disse Folk. Den højtærede Minister ophøjste, at der kun var Tale om at have 3 eller 4 af saadanne Vejledere, og naar der kun var Tale om saa faa, kunde det jo tænkes, at vi kunne træffe Folk, der have særlig Interesse i og Forstaaelse af denne Sag; men selv om der skulde findes enkelte Dyrlæger, der have praktisk Erfaring, hvad denne Sag angaar, hvad jeg ikke tør bestribe, kan være Tilfældet, frygter jeg dog noget for, at de skulde være tilbøjelige til at rejse ud omkring i Landet og give Vejledning i Svineopdrætning, idet de jo ikke godt saaledes kunne tage fra deres Praksis hjemme. Nej, jeg tror, vi skulde gaa en anden Vej og det saa meget mere, som det er oplyst baade i Anmærkningerne til Finansloven og ogsaa af den højtærede Indenrigsminister, at Konsulenter for det røde danske Kvæg, som for Tiden ogsaa har Svineavl under sit Omraade, har sin Tid saa stærkt optaget af det røde danske Kvæg, at han ikke kan faa Tid til at ofre sig noget for Svinene. Det er egentlig for mig Hovedgrunden til, at jeg mener, han skal ikke have noget med Svinene at bestille. Jeg mener tværtimod, at en saa stor, nyttig og vigtig Opgave skal ikke gives til Folk, som skulle staa under Konsulenten for det røde danske Kvæg. Det skal være selvstændige Folk, der skulle have den Opgave at vejlede os Opdrættere i Opdrætning og Fodring af Svin. Jeg tror, at deres Virksomhed kunde udstrække sig til at vejlede i Andelslagterierne, og at det var heldigt, om de, i Stedet for at skulle staa under Konsulenten for det røde danske Kvæg, stod under Fællesbestyrelsen for Svineslagterierne; der have vi en Autoritet paa Svineavlens og Flæskeportens Omraade, en Autoritet, som vil forstaa at sætte de Konsulenter i Arbejde, som staa til deres Raadighed. Jeg tror, at Slagterierne ville forstaa at finde praktiske og dygtige Mænd til dette Hverv, naar det er overladt til dem at antage disse Folk. Svineslagterierne have jo vist, at de have forstaaet at løse den Opgave, der her er Tale om, paa en saadan Maade, at vor Flæskeproduktion er gaaet betydelig fremad, og dette ligger simpelt hen deri, at Slagteribestyrelserne bestaa af praktisk dygtige Landmænd, som have forstaaet at gribe Sagen an paa rette Maade, og Fællesbestyrelsen er jo valgt af dem, og bestaar ogsaa af praktiske Folk. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 61, og jeg tillader mig samtidig at anmode den højtærede Minister og det ærede Udvalg om at tage denne Sag

op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling, for at de mulig kunde blive enige om at fremkomme med Forslag i den af mig antydede Retning. Jeg tror, det vilde komme til at gavne vor Flæskeproduktion betydeligt.

**Berntsen:** Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, da jeg kun har begæret Ordet for at sige et Par Ord om denne berømte Svine-Assistent, der jo er anbefalet os i Svineeksportens Interesse af den højtærede Minister og af det ærede Medlem fra Ribe (Bust), som er noget mere bredt anlagt, i det betrængte Landbrugs Interesse. Den ærede Ordfører har jo for sit Vedkommende taget noget køligt og valent paa denne Sag. Han vidste ikke rigtig, om han skulde raade os til at stemme med Flertallet eller med Mindretallet. For sit eget Vedkommende trostede han sig i hvert Fald med, at der staa paa Finansloven adskillige Bevillinger, der ikke ere mere værd, end den vil blive, der her er Tale om. Det er en noget tynd Motivering at stemme efter, og jeg har derfor med Interesse hørt, hvad der i Dag er sagt til Forsvar mod Sagen og til Forsvar for Sagen, lige som jeg med Omhu har læst de Bemærkninger i Motiverne, der ledsage Finanslovsforslaget. Det er jo ikke saa sjældent, at man her — og sikkert ikke uden Grund — har bebrejdet den høje Regering, at dens Forslag her til Tinget indeholdt alt for mange Krav om ny Embeds- og Bestillingsmænd; men det er jo dog ikke alene gennem de særlige Love, man opstiller saadanne Krav, nej, paa næsten alle de forskellige Afsnit af Finansbudgettet stifter den ene Bestillingsmand Hovedet op efter den anden, og der mener jeg, at Folketinget ikke er nær saa paapasseligt, som det burde være; for have vi først faaet dem paa Finansloven, saa er det ikke saa let, som det ærede Medlem fra Ribe trøster os med, at faa dem ud igen. Nej, tværtimod, de gaa fra Finansloven over paa særlige Love, lige som vi nu se alle vore hidtidige Konsulenter blive præsenterede for os paa et særligt Lovforslag for at gøres til faste Embedsmænd, og have vi dem først som saadanne, saa slippe vi dem ikke; saa længe vi have dem paa Finansloven, er der dog en Mulighed for at slippe fri for dem, om ikke før, saa naar de dø, saa raade vi i alt Fald for, om vi ville have dem erstattede af andre eller ej. Der er her paa Indenrigsministeriets Budget to Slags Fiskere, som stille Krav til Statskassen; der er de rigtige gamle Fiskere, som fiske i Vandet, og